

בהבתי הערב חשובה למאמרו המכוער של יעקב ש. שמירא "שבושי מושגים"

במעריב של אחמול, בשם "שבושי האמת".

6.12.64, יום א', א' סבת

קיבלתי הבוקר מיוסף פרוטוקול של ישיבת המזכירות מיום 31.12.60

עוד היום לא ידעתי על קיומה, ונודע לי דברים שלא ידעתי על קיומם
ומעניינים במיוחד הדברים שאמר י. שמירא (עמוד 39) על דברי ככה ודברי זיאמה
כששטעו את לבון... ושני אלה עומדים עכשיו כסלע איהן בערו. - גולדה אכרה
כאותה ישיבת (עמוד 49): "אני חושבת את הקופת לבון בהור שר הבטחון לתקומה
אוכללה, ואין זו הפעם הראשונה שאני אוכרת זאת. היתה לי קצת נגיעה לחלק
האחרון של כהונתו כשר הבטחון ואז חשבתי שהוא צריך ללכת, ומעלתי לקראת
כך שהוא ילך, ועשיתי זאת בנוכחותם". אצ בעמוד 64 מספר זיאמה שהוא "רצח"
את ועדה חו"ב (כלומר הדיון במרשה) ע"י גאומו בכנסת, והוסיף ש"מסקנות
הוועדה (של הסכעה) לא הכזיבו את העם במדינת ישראל". בעמוד 65 מספר זיאמה:
"אנו עומדים בפני התפטרות של גולדה והתפטרותה של גולדה הגרוס גם התפטרות
של טמיר. אנו עומדים בפני התפטרות של גולדה שהובשה, והתפטרות של סמיר,
ברגע שבולדה התפטר" (הוא הוסיף: "אני אומר לכם את הדברים כמו שהם").
(דברי שמחונות בעמוד 69). משה דיין (חבל עומר העמוד הראשון של דבריו,
עמוד 72): "אני חושש מדרך של התפטרות עם אנשים כהוך הריגה העניין."

אני חושש סדרך טל הכרעה שאינה מוגעת באנשים אבל מוגעת בענין" (בעמוד 75),
וחמשיך: "לכן יש לי רחיצה מפני אי מביעה באנשים על חשבון מביעה בענין".
יש קנין בדברי משה בעמוד 78, וגם 79, וגם 80). אשכול מדבר אחרי דיין
ומודיע: "עכשיו אני יכול להגיד, שקיבלתי ידיעה מוטמכת ממשרד טר הכשפים
שהקנין הבכיר אינו הובע עכשיו וערה חקירה" (עמוד 80 - המישר אז אשכול כל
מה סידע בענין זה, ומה היה חלקו בכך?), בעמוד 81 אמר אשכול: "ב.ג. טוען
ובצדק, טלוועדה חו"ב אין סמכות. למרות זאת הלך לוועדה חו"ב וגולל את הפרשה
ורק אחר כך נזכר שלא זה "המקום" (81).

בעמוד 82 אומר אשכול: "מישהו אמר שבדרך להוציא את המלה "משפטיים"
ו"מישהו" זה הוא נפלא. הוא מבטא כל אטיו של ל.א.), גולדה הודיעה (עמוד 86)
"לא אקח את טכתב ההתמטרות חזרה. דבר זה אינו בר בחשבון". כשלא השכימו
במזכירות לדבריה, אמרה להראפליד: "הוציא אותי מהמפלגה". נתקבלה החלטה
(עמוד 91): "גולדה נתבעה לתקטא את ההתמטרותה". גולדה מודיעה מיד: "אני
מודיעה שאיני מקבלת החלטה זו".

- א.ל. בא לחיים י. ושאל מה דעתו. חיים הבין לשט מה הוא שואל אותו,
אבל אמר מה שהוא חושב: 1) הענין לא יבטר בלי בירור טעמתי, 2) ב.ג. הוא
ידידך, ואינו רוצה ברעתך. גם אשת א.ל. שוחחה אהו בענין זה. היא אמרה לו
שאשכול רוצה להטביע חותמו על המדינה.